

4x. Periodisme

Assignatura: PERIODISME I LITERATURA
Professor: Lluís Albert Chillon
Curs: Quart

TEMARI

1- Periodisme i literatura.

- 1.1. Periodisme literari i literatura periodística
- 1.2. Discurs periodístic i discurs literari
 - 1.2.1. Denotació i connotació. Monosèmia i polisèmia. Referencialitat i ambigüitat.
 - 1.3. Discussió de la teoria vigent dels gèneres periodístics (story-comment, news-views, informació-opinió)
 - 1.4. Una classificació alternativa: definició dels textos periodístics a partir de la teoria de les bases textuales.
 - 1.5. Textos descriptius, narratius i explicatius-argumentatius
 - 1.6. Definició dels textos periodístics a partir de la teoria de les funcions del llenguatge: emotiva, fàtica, metalingüística, referencial, estètica, cognitiva.
 - 1.7. Definició dels textos periodístics a partir de la retòrica moderna: les figures del discurs.

2- Ficcio i no ficcio.

- 2.1. Caràcter convencional de la dicotomia ficció-no ficció
- 2.2. Veracitat, versemblança, veritat.
- 2.3. Fets i relat
- 2.4. Mon real i mon possible
- 2.5. Ficcio equival a falsedat?
- 2.6. No ficció equival a veritat?
- 2.7. La literatura com a discurs fictici
- 2.8. El periodisme com a discurs no fictici
 - 2.8.1. El mite de l'objectivitat periodística: 'Facts are sacred, comments are free', 'All the news that's fit to print'
 - 2.8.2. Com els diaris construeixen les notícies
 - 2.8.3. Les formes del relat periodístic informatiu

3- Novel·les i cròniques

- 3.1. Que es literatura.
 - 3.1.1. La preceptiva d'Aristòtil: èpica, lírica, drama
 - 3.1.2. Tragedia i comèdia (gèneres alts i baixos)
 - 3.1.3. Dues formes de mimesi poètica: escena i narració.
 - 3.1.4. Literatura oral i literatura escrita
 - 3.1.5. Dues vessants de la literatura escrita antiga: faula i testimoni.
 - 3.1.6. Origen i funcions de la literatura testimonial: funció testimonial del mite i l'epopeia.

- 3.1.6.1. La biografia
- 3.1.6.2. L'autobiografia i les memòries
- 3.1.6.3. La historiografia antiga
- 3.1.6.4. La crònica antiga
- 3.1.6.5. Les cròniques medievals
- 3.1.6.6. Les cròniques d'índies
- 3.1.7. Prosa testimonial a la literatura moderna i contemporània.
 - 3.1.7.1. La narrativa de viatges: romàntics i científics.
 - 3.1.7.2. La narrativa d'experiències
 - 3.1.7.3. La novel·la històrica i la història novel·lada
 - 3.1.7.4. Biografies i hagiografies
 - 3.1.7.5. Autobiografies i memòries
 - 3.1.7.6. Diaris, apunts, dietaris, carnets
- 3.1.8. L'origen de l'assagisme: Michel de Montaigne.
- 3.2. Novel·les
 - 3.2.1. Origen de la novel·la. La novel·la com a forma bàsica de la mimesi narrativa moderna.
 - 3.2.2. La il·lusió realista al llarg de la història literària.
 - 3.2.3. L'entronització de la versemblaça. La il·lusió realista a la narrativa europea del XIX: costumisme, populisme, realisme, naturalisme, objectivisme, figurativisme.
 - 3.2.4. Sociologia de la novel·la vuit-centista. Les novel·les per entregues publicades als diaris: la intriga i el suspens. Fullote, melodrama, gènere de consum massiu.
 - 3.2.5. Anatomia de la novel·la realista. La versemblaça com a pacte pragmàtic. Convencions, tècniques i usos de la novel·la realista: el punt de vista, l'estil indirecte lliure, l'estructura narrativa, construcció espacial i temporal, caracterització dels personatges, l'ús del dialeg, recursos retòrics. Anàlisi d'un cas paradigmàtic: Madame Bovary.
- 3.3. El relat periodístic informatiu
 - 3.3.1. Formació del discurs periodístic contemporani.
 - 3.3.1.1. Els inicis de la premsa escrita: periodicals comercials i periódics d'opinió.
 - 3.3.1.2. El naixement de la premsa de masses: la penny press, la premsa sensacionalista.
 - 3.3.1.3. La codificació del relat periodístic informatiu: les agències de notícies, el telegraf i la difusió massiva de notícies.
 - 3.3.1.4. Els grans diaris d'informació general i la confecció del discurs periodístic dominant: dicotomia informació-opinió (news i columns); les seccions com a divisions convencionals dels àmbits d'interès.
 - 3.3.1.5. La teoria anglo-saxona dels gèneres informatius: informació, reportatge, entrevista.

3.3.1.6. La crònica en el periodisme llatí.
3.3.1.7. El periodisme interpretatiu.
3.3.1.8. El reportatge d'investigació: els
muckrakers.
3.3.1.9. Les informacions com a relats
verssemblants.
3.3.1.10. Els mites de la premsa anglo-saxona:
objectivitat, imparcialitat, independència.

4- Periodisme literari

- 4.1. Periodisme literari no es periodisme d'opinió.
4.2. Assumpció de tècniques narratives literàries per part del periodisme informatiu: possibilitat i límits. El cas extrem del monolog interior.
4.3. Periodisme informatiu de creació.
4.3.1. El New Journalism estatounidenc. Genesi i característiques de la tendència. New Journalism i periodisme d'investigació.
4.3.1.1. Els new journalists i els seus treballs: Hunter S. Thompson, Tom Wolfe, Robert Greenfield, Michael Herr, John M. Sack, Mora Ephron, Joe McGinniss, Rex Reed, John Gregory Dunne, Terry Southern, Robert Sabbag, Norman Mailer, Gay Talese i Truman Capote.
4.3.1.2. El New Journalism i la novel.la-reportatge. Estudi d'un cas paradigmàtic: *A sang freda*.
4.3.2. Els "nous periodismes" d'arreu.
4.3.2.1. El "nou periodisme" espanyol: Francisco Umbral, Manuel Vicent, Maruja Torree, Rosa Montero, José Miguel Ullán, Cándido, Manuel Vázquez Montalbán, Víctor Márquez Reviriego, Ricardo Cid Cahaveral, Manuel Leguineche, Martín Prieto, Jesús Torrado, etc.
4.3.2.2. Altres "nous periodismes": Fernando Gabeira, Miguel Barnet, Gabriel García Márquez, Hans Magnus Enzensberger, Susan Sontag, Oriana Fallaci.
4.3.2.3. El cas a part de Gunter Wallraff.
4.4. Assaigs exemplars de fusió entre novel.la i reportatge: Daniel Defoe, Alessandro Manzoni, John Reed, John Dos Passos, Ernest Hemingway, George Orwell, Theodor Plievier, Joseph Kessel, John Hersey, Erskine Caldwell, Oscar Lewis, James Agee, Joyce Carol Oates, Gabriel García Márquez, Joaquim Amat-Piniella, Xavier Benguerel, Pere Calders, Merce Company.
4.5. Assagistes i articulistes de diari: Mariano José de Larra, Mesonero Romanos, César González Rúano, Josep Pia, Eugeni d'Ors, Joan Fuster, Julio Camba, Francisco Umbral.

4.6. La literatura dins dels diaris.

OBJECTIUS I AVALUACIÓ

El temari exposat prova d'estudiar de quina manera i fins a quin punt el periodisme informatiu actual es deuteur de les convencions narratives propies del relat literari. Aquest proposat, ultra desvetilar influències que els estudiosos del periodisme sovint oblien, permet d'analitzar críticament les convencions periodístiques pròpies de la premsa escrita contemporània d'elaborar propostes alternatives.

Es la primera vegada que els estudis sobre la relació entre periodisme i literatura són plantejats d'aquesta forma. Abans, d'altres escasses temptatives s'han basat en la mera observació impressionista i en la constatació de les obvies similitudades literàries d'unes quantes peces consagrades, com ara Larra, D'Ors i Pia. Ara, en canvi, nom vol fer un assaig inedit de comparació entre les narratives periodística i literària.

Tant el caràcter experimental de l'assignatura com el seu tarannà, teòric i pràctic alhora, fan desitjable que els alumnes, lluny de romandre passius a l'espera de l'habitual pluja d'apunts, s'interessin activament per llegir, escriure i discutir. El professor es el primer interessat en aprendre.

El sistema d'avaluació tindrà en compte, primerament, l'interès dels alumnes per l'assignatura, la qual ha de ser entesa com un objectiu a assolir entre tots, i no com un obstacle burocràtic que cal deixar enrera. El professor obtindrà les qualificacions de a) les pràctiques realitzades a casa, b) les recensions fetes, c) les exposicions de punts concrets del programa i d) els treballs bàsics.

Els alumnes desinteressats, negligents o mandrosos tindran encara l'oportunitat de presentar-se a l'inevitable examen final.

BIBLIOGRAFIA

Donada l'escassetat de treballs teòrics específics, la següent bibliografia està composta per llibres i documents que tracten aïlladament punts concrets del programa. A part d'uns quants que hom considera bàsics, cada alumne podrà escollir aquells que mes s'avinguin amb els seus interessos particulars:

- Erich Auerbach, *Mimesis*, Madrid, Fondo de Cultura Económica, 1982.
- René Wellek i Austin Warren, *Teoria literaria*, Madrid, Gredos, 1982.
- Jose Acosta Montoro, *Periodismo y literatura*, Madrid, Guadarrama, 1980.
- Sebastià Bernal i Lluís Albert Chillon, *Periodismo Informativo de Creación*, Barcelona, Mitre, 1985.
- Michael Johnson, *El nuevo periodismo*, Buenos Aires, Troquel, 1976.
- Tom Wolfe, *El Nuevo Periodismo*, Barcelona, Anagrama, 1985.
- Paul Scanlon, *El nuevo periodismo en Rolling Stone*, Barcelona, Anagrama, 1980.
- Michael Herr, *Despachos de guerra*, Barcelona, Anagrama, 1980.
- Hunter S. Thompson, *Los Angeles del Infierno*, Barcelona, Anagrama 1980.
- "El nuevo periodismo", a *Camp de l'Àrpa*, nº 62, abril 1979.
- "Le neo-journalisme américain", a *Presse Actualité*, nº 115, gener 1977.
- Gunter Wallraff, *El periodista indesearable*, Barcelona, Anagrama, 1979.
- Gunter Wallraff, *Cabeza de turco*, Barcelona, Anagrama, 1987.
- Michael Schudson, *Discovering the News*, New York, Basic Books, 1971.
- Gaye Tuchman, *La producción de la noticia*, Barcelona, Gustavo Gili, 1984.
- Enric Solla, ed., *Poética de la narración*, Barcelona, Empuries, 1985.
- Heinrich Lausberg, *Manual de retórica literaria*, Madrid, Gredos, 1975 (3 vol.)
- Víctor Manuel de Aguiar e Silva, *Teoria de la literatura*, Madrid, Gredos, 1975.
- Vittorio Brunori, *Sueños y mitos de la literatura de masas*, Barcelona, Gustavo Gili, 1983.
- Truman Capote, *A sang freda*, Barcelona, Edicions Proa, 1986.
- Truman Capote, *Música para camaleones*, Barcelona, Bruguera, 1982.
- Henry James, *El futuro de la novela*, Madrid, Taurus, 1975.
- E.M. Forster, *Aspectos de la novela*, Madrid, Debate, 1983.
- George Steiner, *Lenguaje y silencio*, Barcelona, Gedizsa, 1982.
- William Nelson, *Fact or Fiction*, Massachusetts, Harvard University Press, 1973.
- Josep Maria Casasus, *Illiçons de periodisme en Josep Pla*, Barcelona, Destino, 1987.